

מועצה דתית כנרות עמק הירדן

פרשת השבוע : כי תשא

עגל הזהב

עניין עגל הזהב המופיע בפרשתנו, הוא אחד הדברים הקשים ביותר להבנה בכל פרשות התורה. כ"כ עמלו בו ראשונים ואחרונים להבנת הענין, ולא פוענחו הדברים.

עצם הרעיון לעשות אלוהים, "כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו" מפליא ומזעזע ביותר. חטא כבד ביותר שחטאו ישראל בעודם ממתינים לאחר מרגעי השיא שלהם, רדתו של משה רבנו מהר סיני כשבידיו לוחות הברית, ובסך הכל מדובר באיחור קטן – כפי שרש"י מסביר, וכבר פקעה סבלנותם של ישראל, פתאום רואים שכל אלה שאינם מפסיקים לחפש סיבה למריבה במשה בכל המסעות אינם יכולים בלעדיו כמה שעות.

יתר על כן וביתר תוקף, הרי מדובר ב"דור דעה", בדור ש"ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל", כיצד יתקבל על דעתם שהזהב שהוציאו מאזניהם הם אלו שהעלו אותם ממצרים, והם יהיו המנהיגים שלהם. מה פשר התנהגות זו? איך אפשר להסביר את הירידה הנוראה הזאת?

ואולי אפשר להסביר את הענין בדבריו של משה רבנו אל יהושע, בשעה שירד עם הלוחות: "קול ענות אנכי שומע", אומר משה: הסכנה שאני שומע כאן קולות של לעג, של חוקר אמונה מוחלט, עם שמאבד את האמונה בזכותו להיות עם עצמאי בזכותו להיות עם עצמאי ובן חורין, משום ש"פרוע הוא" – עם שהחליט להתפרק מערכים ולחפש בורות נשברים בצורת עגל זהב.

המסקנה היא, להיות דבקים בה' ובתורתו, להיות קשורים למקור מים חיים אמיתיים, ולסלק כל מחשבות זרות אשר לא יכילו המים.

בברכת שלום

הרב שלמה דידי

רב אזורי – עמק הירדן